

ПРЕЛЮБЕЗНА И ЖЕЛАЕМА МАЙКО,

“ Много писма ти самъ писала до нынѣ
“ своеручно, и понеже не самъ получила отго-
“ воръ благословно е да ся боя че негли не
“ ти са ся вручили. Имамъ надежды по благы
“ за настояще-то, измыслихъ нѣкои предохра-
“ ненія за да ти извѣявамъ како самъ, и да по-
“ лучавамъ твой увѣдомленія.

“ Много слезы самъ пролѣла отъ време-
“ то на наше-то раздѣленіе, като не бѣхъ пла-
“ кала освенъ за чужды злосчастія! Моя-та
“ сродница удивися весма, слѣдъ достигваніе-
“ то ми, когда, като ми испытуваше за мое-
“ то образованіе, чу че не знаяхъ нито да про-
“ читахъ нито да писувамъ. Попыта мя убо
“ що самъ научила отъ какъ самъ въ свѣта; и
“ слѣдъ отговора ми че самъ ся научила да си
“ прилѣжавамъ за домашны-те работы и да
“ струвамъ твоя-та воля, рече ми че самъ ся
“ воспитала като служанка. Абіе въ вторый
“ день мя положи въ пансіонъ у единъ мона-
“ стыръ близъ Парижъ, гдѣ-то имамъ всякак-
“ вы учителя, кои-то ми преподаватъ при дру-
“ гы-те, исторія, географія, грамматика, ма-